

# Ang Aklat ni Daniel - Bilang Apatnapu't Siyam

*Pagbubunyag ng mga Katotohanan: Ang Sigaw sa Hatinggabi, ang Papel ng Islam, at ang Pangwakas na Proseso ng Pagsubok sa mga Huling Araw*

Jeff Pippenger

2024-01-13

Ang pagdami ng kaalaman, bunga ng pag-alis ng tatak sa pangitain sa Ilog Ulai noong 1798, ay nagdulot ng isang proseso ng pagsubok na umabot sa tugatog sa kilusan ng Sigaw sa Hatinggabi noong 1844. Ang Sigaw sa Hatinggabi ng mga huling araw, na ngayo'y inaalisan ng tatak, ay kinakatawan ng kasaysayang iyon, at kinapapalooban ng mismong mga katotohanang-pagsubok na nasa kasaysayang iyon, sapagkat ang mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi na ngayo'y inaalisan ng tatak ay isang pagpapanumbalik ng mga hiyas ni Miller.

Ang mga katotohanang tinanggap natin noong 1841, '42, '43, at '44 ay ngayo'y dapat pag-aralan at ipahayag. Ang mga mensahe ng unang, ikalawang, at ikatlong anghel ay sa hinaharap ipahahayag nang may malakas na tinig. Ang mga ito ay ibibigay na may taimtim na pagpapasiya at sa kapangyarihan ng Espiritu. Manuscript Releases, tomo 15, 371.

Ang pangunahing tema ng propetikong mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi ng ating kapanahunan ay ang gampanin ng Islam sa ikatlong sa aba. Ang tatlong sa aba ng Islam ay pawang kinakatawan sa dalawang tapyas ni Habakuk. Ang mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi ng mga huling araw ay nagsimulang mabuksan sa pagkabigo noong Hulyo 18, 2020, nang dumating ang panahon ng pag-antala ng mga huling araw. Gaya ng mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi sa kasaysayan ng mga Millerita, ang mensahe ng mga huling araw ay unti-unting umuunlad hanggang marating nito ang puntong kinakatawan ng pagpupulong-kampo sa Exeter. Sa puntong iyon, ang mga dalaga ay alinman ay may langis, o wala.

Sa pahayag ni Isaias ng kapahamakang “Sa aba” laban sa mga mapanuyang lalaking namumuno sa bayan ng Jerusalem, tinutukoy na ang pangitain ay naging para sa mga manginginom ng Efraim na gaya ng isang aklat na tinatakan. Sa nasabing sipi ni Isaias, ang gawaing pagbabago ng isang makasatanas na sagisag tungo sa isang makadiyos na sagisag, gaya ng naganap sa kasaysayan ng Adbentismo, ay ituturing na gaya ng putik ng magpapalayok. Ang gawaing iyon ay ang pagtatatag ng kahulugan ng “the daily” bilang isang sagisag ni Cristo, samantalang iyon ay sagisag ni Satanas. Nang gamitin ni Daniel ang salitang “tamid” bilang isang sagisag ng paganismo, pinili niya ang salitang iyon para sa layuning simboliko, sapagkat ang salita ay nangangahulugang “patuloy.”

May tatlong kapangyarihan na umaakay sa sanlibutan tungo sa Armagedon, at ang una sa tatlong kapangyarihang iyon ay ang dragon (paganismo). Sinimulan ng dragon ang kaniyang pakikidigma laban sa Diyos sa langit. Ipinagpapatuloy niya ang pakikidigmang iyon hanggang sa katapusan ng sanlibong-taong milenyo, kung kailan siya sa wakas ay lilipulin.

At kapag natapos ang sanlibong taon, si Satanas ay pakakawalan mula sa kaniyang bilangguan, at lalabas upang dayain ang mga bansa na nasa apat na sulok ng lupa, ang Gog at Magog,

upang tipunin sila sa pakikidigma; na ang bilang nila ay gaya ng buhangin sa dagat. At umahon sila sa kalaparan ng lupa at pinalibutan ang kampo ng mga banal at ang minamahal na lungsod; at bumaba mula sa Diyos, buhat sa langit, ang apoy at tinupok sila. At ang Diyablo, na dumaya sa kanila, ay inihagis sa lawa ng apoy at asupre, na kinaroroonan ng hayop at ng bulaang propeta; at pahihirapan sila araw at gabi magpakailanman. Apocalipsis 20:7-10.

Ang halimaw (ang Kapapahan), na siyang ikalawa sa tatlong kapangyarihang umaakay sa sanlibutan patungo sa Armagedon, at ang bulaang propeta (ang Estados Unidos), na siyang ikatlo sa tatlong kapangyarihang iyon, ay kapuwa lumitaw sa kasaysayan pagkaraan ng kasaysayan ng krus, at kapuwa wawasakin sa Ikalawang Pagparito ni Cristo.

At nadakip ang hayop, at kasama niya ang bulaang propeta na gumawa ng mga himala sa harap ng hayop, na sa pamamagitan ng mga iyon ay nilalang niya ang mga tumanggap ng tanda ng hayop at ang mga sumamba sa larawan ng hayop. Ang dalawang ito ay ibinulid na buhay sa isang lawa ng apoy na nagliliyab na may asupre. Apocalipsis 19:20.

Nang piliin ni Daniel ang salitang Hebreo na “continual” bilang sagisag ng paganismo (Satanas), pinili niya ang isang salitang tumutukoy na si Satanas ang siyang palagiang nakikipagdigma laban sa Diyos. Ang dalawa pang kapangyarihan ay aktibo lamang sa kanilang pakikidigma laban sa Diyos sa mga tinakdang panahon. Ang pagpili ni Daniel ng salitang “tamid” (continual) ay sinadya at tumpak.

Habang ang pahayag ni Isaias ng “sa aba” laban sa mga yaong pinagbuhusan ng Panginoon ng espiritu ng malalim na pagkakatulog at ipinikit Niya ang kanilang mga mata ay nagpapatuloy mula sa kabanata dalawampu’t walo tungo sa kabanata tatlumpu, itinala niya:

Ngayon, humayo ka, isulat mo ito sa harap nila sa isang tapyas, at itala mo sa isang aklat, upang ito’y maging ukol sa panahong darating, magpakailanman at walang hanggan: Na ito ay bayang mapanghimagsik, mga anak na sinungaling, mga anak na ayaw makinig sa kautusan ng Panginoon: Na nagsasabi sa mga tagakita, Huwag kayong makakita; at sa mga propeta, Huwag ninyong ipahayag sa amin ang mga bagay na matuwid, magsalita kayo sa amin ng mga malalambot na salita, magpropesiya kayo ng mga kabulaanan: Umalis kayo sa daan, lumihis kayo sa landas, alisin ninyo sa harap namin ang Banal ng Israel. Kaya’t ganito ang sabi ng Banal ng Israel, Sapagkat inyong hinamak ang salitang ito, at kayo’y nanalig sa pang-aapi at sa kabaluktutan, at nagsisandig doon: Kaya’t ang kasamaan na ito ay magiging sa inyo na parang isang bitak na handa nang bumagsak, isang pamimintog na nakausli sa mataas na pader, na ang pagkabasag ay dumarating bigla sa isang saglit. At kanyang babasagin ito gaya ng pagkabasag ng sisidlan ng magpapalayok na pinagputol-putol; hindi niya pakukundanganan: anupa’t sa pagkabasag niyon ay hindi masusumpungan ang kahit kapirasong basag upang makasalok ng baga mula sa apuyan, o upang makasalok ng tubig mula sa balon. Sapagka’t ganito ang sabi ng Panginoong Diyos, ang Banal ng Israel; Sa pagbabalik-loob at sa kapahingahan ay maliligtas kayo; sa katahimikan at sa pagtitiwala ay magiging lakas ninyo: ngunit ayaw ninyo. Isaias 30:8-15.

Ang "tapyas" na isinulat ay ang mga tapyas sa ikalawang kabanata ni Habakuk, na inihanda upang ang sinumang bumabasa sa mga iyon ay "tumakbo" at maipalaganap ang mensahe. Ang "aklat" na

gumawa ng "tala" tungkol sa "tapyas" ay ang Aklat ni Habakuk. Ang "tapyas" mula sa "aklat" ni Habakuk ay kumakatawan sa isang proseso ng pagsubok na naghahayag ng "isang bayang mapaghimagsik, mga anak na sinungaling, mga anak na ayaw dinggin ang kautusan ng Panginoon." Ang "bayang mapaghimagsik" na tumatangging "makinig" ay yaong binabanggit sa Jeremias na tumatangging makinig sa tunog ng pakakak ng bantay.

Gayundin ay naglagay ako ng mga bantay sa inyo, na nagsasabi, Pakinggan ninyo ang tunog ng pakakak. Ngunit sinabi nila, Hindi kami makikinig. Jeremias 6:17.

Ang mga suwail ay yaong mga nasa kasaysayan ni Isaias at gayundin sa kasaysayan ni Cristo, na tumatangging makinig.

At sinabi niya, Humayo ka, at sabihin mo sa bayang ito: Makinig man kayo nang makinig, ngunit hindi kayo makauunawa; at tumingin man kayo nang tumingin, ngunit hindi kayo makatatanto. Patabain mo ang puso ng bayang ito, pabigatin mo ang kanilang mga tainga, at ipikit mo ang kanilang mga mata; baka sila'y makakita sa kanilang mga mata, at makarinig sa kanilang mga tainga, at makaunawa sa kanilang puso, at magbalik-loob, at gumaling. Isaias 6:9, 10.

Maaaring 'makinig' ang mga bingi na manghihimagsik ni Isaias, ngunit hindi sila 'nakikinig,' at ang kanilang pagtanggap 'makinig' ay nagpapakilala na sila ay 'hindi nakauunawa.' Sila ang mga masama ni Daniel, na sila rin ang mga mangmang na dalaga ni Mateo, na hindi nakauunawa sa pagdami ng kaalaman na kinakatawan sa 'talahanayan' na binanggit sa 'aklat' ni Habakuk. Kung makikinig ang mga bingi na manghihimagsik ni Isaias, maaari sana silang magbalik-loob at gumaling, ngunit mataba ang kanilang puso, kaya't hindi nila maunawaan ang mensahe ng Hiyaw sa Hatinggabi. Nagbigay si Hesus ng ikalawang saksi hinggil sa mga bingi na manghihimagsik.

At lumapit ang mga alagad, at sinabi sa kaniya, Bakit ka nagsasalita sa kanila sa mga talinghaga? At sumagot siya at sinabi sa kanila, Sapagkat sa inyo'y ipinagkaloob na malaman ang mga hiwaga ng kaharian ng langit, ngunit sa kanila'y hindi ipinagkaloob. Sapagkat ang sinumang mayroon, siya'y bibigyan, at siya'y magkakaroon ng higit na kasaganaan; ngunit ang sinumang wala, pati ang nasa kaniya ay aalisin sa kaniya. Kaya't nagsasalita ako sa kanila sa mga talinghaga: sapagkat sa pagtingin ay hindi sila nakakakita; at sa pakikinig ay hindi sila nakakarinig, ni nakauunawa. At sa kanila natutupad ang hula ni Isaias, na nagsasabi, Sa pakikinig ay makikinig kayo, at hindi kayo makauunawa; at sa pagtingin ay titingin kayo, at hindi ninyo mapapansin: Sapagkat ang puso ng bayang ito ay naging manhid, at mapuro ang kanilang pandinig, at ipinikit nila ang kanilang mga mata; baka sa anumang panahon ay makakita sila sa pamamagitan ng kanilang mga mata at makarinig sa pamamagitan ng kanilang mga tainga, at makaunawa sa kanilang puso, at magbalik-loob, at pagagalingin ko sila. Ngunit mapapalad ang inyong mga mata, sapagkat nakakakita; at ang inyong mga tainga, sapagkat nakakarinig. Sapagkat katotohanang sinasabi ko sa inyo, na maraming propeta at mga taong matuwid ang nagnasang makita ang mga bagay na inyong nakikita, at hindi nila nakita; at marinig ang mga bagay na inyong naririnig, at hindi nila narinig. Mateo 13:10-17.

Nauunawaan ng mga pantas ang hiwaga ng mga talinghaga, na siyang katotohanang kinakatawan nang linya sa linya. Mapapalad ang mga pantas sapagkat sila'y nakakakita at nakaririnig, at ang

mga pantas at ang mga mapapalad ay kapwa kinakatawan sa ikalabindalawang kabanata ng Daniel. Ang "mga pantas" ay yaong mga nakauunawa (sa kanilang puso) ng pagdami ng kaalaman, na kinakatawan ng "table" na itinala sa "aklat" ni Habakuk, at ang "mga mapapalad" ay yaong naghihintay.

At sinabi niya, Humayo ka, Daniel: sapagkat ang mga salita ay tinakpan at tinatakan hanggang sa panahon ng wakas. Marami ang dadalisayin, papuputiin, at susubukin; ngunit ang masasama ay gagawa ng kasamaan: at wala ni isa sa masasama ang makauunawa; ngunit ang marurunong ay makauunawa. At mula sa panahon na ang araw-araw na handog ay aalisin, at maitatag ang kasuklam-suklam na nagdudulot ng pagkatiwangwang, ay magkakaroon ng isang libo dalawang daan at siyamnapung araw. Mapalad ang naghihintay, at umaabot hanggang sa isang libo tatlong daan at tatlumpu't limang araw. Daniel 12:9-13.

Naunawaan nang tama ng mga Millerites na ang isang libo't tatlong daan at tatlumpu't limang araw ay nagsimula noong ang paganismo ("the daily") ay "inalis" noong taong 508. Ipinangako ang pagpapala sa mga naghihintay noong 1843. Ang salitang "cometh" sa nasabing sipi ay nangangahulugang "touches." Ang taong 1843 ay "touched" ang taong 1844 nang ito'y nagwakas. Nang nagwakas ang taong 1843, dumating ang "tarrying time" ni Habakkuk, at isang pagpapala ang ipinahayag sa mga naghihintay ayon sa iniutos sa "aklat" na nagtala ng mga "talahanayan." Ang "aklat" ni Habakkuk ay nag-utos sa mga iyon na "maghihintay" para sa pangitain.

Tinutukoy ni Daniel ang kasaysayan ng 1798 (ang panahon ng wakas), nang inalis ang tatak sa kaniyang aklat, at noon ay naitatag ang isang tatlong-hakbang na proseso ng pagsubok (dinalisay, ginawang maputi, at sinubok). Nagtapos ang prosesong iyon sa paghahayag ng nakatagong kasaysayan ng pitong kulog. Ang nakatagong kasaysayang iyon ay ang tatlong palatandaan ng katotohanan, na kinakatawan ng unang pagkadismaya, ng mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi, at ng Dakilang Pagkadismaya. Ang pagpapala ng pagdating sa unang pagkadismaya ay kumakatawan sa isang tatlong-hakbang na proseso ng pagsubok sa katapusan ng kasaysayan mula 1798 hanggang 1844.

Ang kasaysayan ng 1798, hanggang sa Dakilang Pagkadismaya noong 1844, ay isang tipo ng kasaysayan ng 1989, hanggang sa nalalapit na batas ng Linggo. May ipinangakong pagpapala para sa mga naghihintay sa pangitaing nagsimulang mag-antala sa unang pagkadismaya. Ang mga "marurunong" ng Daniel 12 ay yaong mga "pinagpala" at "naghihintay." Ang masasama ay yaong mga hindi "nakikinig" sa kanilang mga puso, at hindi "nakakakita." Ang buong karanasan ng kilusang Millerita ay ibinuod sa apat na talata ni Daniel, at ang mga talatang iyon ay kumakatawan din sa kasaysayan ng pagseselyo ng isandaan at apatnapu't apat na libo.

Ang banal na kasaysayang kinakatawan sa apat na talatang iyon ay nakasalig sa pagkaunawa sa paglago ng kaalaman na inilarawan sa mga tapyas ni Habakuk, at sa paglago ng kaalaman na tinukoy ni Jesus habang Siya'y nagturo sa pamamagitan ng metodolohiyang "line upon line." Inilahad Niya ang sunud-sunod na mga talinghaga upang ipaliwanag ang hiwaga ng propesiya sa "mga pantas." Ang "masasama" sa Daniel, kabanata labindalawa, ay hindi nakauunawa, at sa Ikalawang Tesalonica, kabanata dalawa, ang kanilang kakulangan sa pagkaunawa ay inilalarawan bilang pagkapoot sa katotohanan, na nagbubunga ng matinding pagkalinlang. Ang katotohanang

hindi iniibig ng masasama sa liham ni Pablo ay ang “the daily,” at sa apat na talata ni Daniel, ang tiyak na tinutukoy na katotohanang propetiko ay ang “the daily.”

Sinabi ni Jesus sa mga alagad na sila’y mapapalad, at sa gayon ay kaniyang ipinagkaiba sila sa mga binanggit sa aklat ni Isaias na tumangging makakita at makarinig, upang sila’y magbalik-loob. Ang mga mapapalad sa ikalabindalawang kabanata ng Daniel ay yaong mga naghihintay. Ang apat na talata sa ikalabindalawang kabanata ng Daniel, gayundin ang katuparan ng mga talatang iyon sa kasaysayan ng mga Millerita, at gayundin ang pagtatambis sa aklat ni Isaias ng isang uri na tumangging makinig at makakita, at maging ang gayunding pagbubukod sa dalawang uri na ginawa ni Cristo, ay pawang nagtuturo tungo sa nakatagong kasaysayan ng pitong kulog na dumating noong Hulyo 18, 2020. Ang pangwakas na proseso ng pagsubok sa kasaysayan ng mga Millerita na nagsimula sa unang kabiguan ay inuulit na ngayon. May mga makakakita, at ang iba nama’y tatangging makakita.

Lahat ng mga mensaheng ibinigay mula 1840 hanggang 1844 ay dapat ipahayag ngayon nang may kapangyarihan, sapagkat maraming tao ang nawalan ng wastong patnubay. Ang mga mensaheng ito ay dapat maiparating sa lahat ng mga iglesia.

Sinabi ni Cristo, 'Mapapalad ang inyong mga mata, sapagkat nakakakita; at ang inyong mga tainga, sapagkat nakakarinig. Sapagkat katotohanang sinasabi ko sa inyo, na maraming propeta at mga taong matuwid ang nagnasang makita ang mga bagay na inyong nakikita, at hindi nila nakita; at marinig ang mga bagay na inyong naririnig, at hindi nila narinig' [Mateo 13:16, 17]. Mapapalad ang mga mata na nakakita sa mga bagay na nakita noong 1843 at 1844.

Ibinigay na ang mensahe. At hindi dapat ipagpaliban ang pag-uulit ng mensahe, sapagkat natutupad na ang mga tanda ng panahon; ang pangwakas na gawain ay dapat maisakatuparan. Isang dakilang gawain ang magaganap sa maikling panahon. Isang mensahe ang malapit nang ibigay ayon sa pagtatakda ng Diyos, na lalago at lalawak hanggang sa maging isang malakas na sigaw. Kung magkagayo’y tatayo si Daniel sa kaniyang itinakdang bahagi, upang magbigay ng kaniyang patotoo.

Inakay si William Miller ng mga anghel upang maunawaan na ang “the daily,” ay isang sagisag ng paganong Roma. Tuwirang pinagtibay ni Sister White na tama siya sa pagkaunawang iyon. Ang pagkaunawang iyon, na inilarawan sa “mga tapyas” na binanggit sa “aklat” ni Habakkuk, ay “sa panahong darating.” Ang pag-aalis ng selyo sa “aklat” na iyon ay nagsisiwalat ng “mga anak na mapaghimagsik at sinungaling.” Ang “Mga Anak” ay isang sagisag ng huling salinlahi, kaya ang “panahong darating,” sa sipi ni Isaia ay tiyak na tinutukoy bilang ang mga huling araw ng paghuhukom na pagsisiyasat.

Ipinahayag ni Isaias na ang “mga sinungaling na anak” ay tatanggihan ang makahulang mensaheng kinakatawan sa “tabla” na itinala sa “aklat,” sapagkat sinasabi nila, “Sa mga tagakita, Huwag kayong makakita; at sa mga propeta, Huwag kayong manghula sa amin ng mga bagay na matuwid; magsalita kayo sa amin ng mga bagay na kaaya-aya; manghula kayo ng mga kasinungalingan.” Noong 1863, sinimulan ng Adbentismong Laodiceano ang isang papaigting na proseso ng pagtupad sa kahilingan ng mga sinungaling na anak. Ang gawaing iyon ay inilarawan ni Isaias

bilang pagtangga sa mga dating landas ng mga saligan ng mga Milerita, sapagkat sinabi nila, “Lumayo ka sa daan, humiwalay ka sa landas, alisin mo sa harap namin ang Banal ng Israel.” Ang landas na siyang daan ay ang mga dating landas ni Jeremias.

Ganito ang sabi ng Panginoon: Tumayo kayo sa mga daan, at masdan ninyo; at magtanong kayo tungkol sa mga dating landas, kung nasaan ang mabuting daan, at lumakad kayo roon, at kayo’y makakasumpong ng kapahingahan para sa inyong mga kaluluwa. Ngunit sinabi nila, Hindi kami lalakad roon. Jeremias 6:16.

Ang pagtangga ng mga “sinungaling na anak” sa mga “dating landas” ni Jeremias ay ang pagtangga sa mensahe ng Hiyaw sa Hatinggabi, na doon matatagpuan ang “kapahingahan,” na siya ring “kapahingahan at ang kaginhawahan” na ayaw nilang pakinggan sa Isaias, na siya rin namang kaginhawahan ng mensahe ng huling ulan. Ang mensaheng iyon ay ang mensahe ng Hiyaw sa Hatinggabi na kinakatawan sa kasaysayan ng mga Millerita at inilalarawan sa mga “talahanayan” na tinukoy sa isang “aklat.” Ang pagtangga ng mga sinungaling na anak sa mensahe ng Hiyaw sa Hatinggabi ay kinakatawan ng kanilang hangaring “ipawaksi ang Banal ng Israel mula sa harap” nila. Ang unang pangitain ni Ellen White, na tiyak na gagamitin ng Alfa at Omega upang katawanin ang wakas, ay tumutukoy sa landas ng mga matuwid, na tinutukoy ang liwanag sa pasimula nito at kung sino ang umaakay sa “mga pantas” hanggang sa katapusan ng landas.

Mayroon silang isang maningning na tanglaw na inilagay sa kanilang likuran sa pasimula ng landas, na sinabi sa akin ng isang anghel na iyon ang 'sigaw sa hatinggabi.' Ang tanglaw na ito ay nagliwanag sa kahabaan ng landas at nagbigay-liwanag sa kanilang mga paa, upang sila’y huwag matisod.

Kung itinuon nila ang kanilang mga mata kay Jesus, na nasa mismong unahan nila at umaakay sa kanila patungo sa lungsod, sila’y ligtas. Ngunit hindi naglaon, ang ilan ay nanghina at nagsabing napakalayo pa ng lungsod, at inaasahan nilang nakapasok na sana sila roon noon pa. Kung magkagayon, pinalalakas sila ni Jesus sa pamamagitan ng pagtaas ng Kaniyang maluwalhating kanang bisig, at mula sa Kaniyang bisig ay lumabas ang isang liwanag na kumalat sa ibabaw ng pangkat ng mga Adventista, at sila’y sumigaw, ‘Aleluya!’ Ang iba nama’y padalus-dalos na itinatwa ang liwanag na nasa likuran nila, at nagsabing hindi ang Diyos ang umakay sa kanila hanggang sa ganitong kalayo. Namatay ang liwanag sa likuran nila, iniwan ang kanilang mga paa sa ganap na kadiliman, at sila’y natisod at nawalan ng tanaw sa palatandaan at kay Jesus, at nahulog mula sa landas pababa sa madilim at masamang sanlibutan sa ibaba.

Ito ang liwanag ng Hiyaw sa Hatinggabi sa pasimula at sa wakas. Si Jesus (ang Banal ng Israel) ang mismong kanilang nais na huwag nang manatili sa harapan nila. Ang liwanag mula sa maluwalhating kanang bisig ni Jesus ay ang liwanag ng Hiyaw sa Hatinggabi, gaya ng inilarawan sa mga "talahanayan" na tinukoy sa "aklat". Ang pagtangga ng "mga anak na sinungaling" sa mensahe ng Hiyaw sa Hatinggabi ni Cristo, at sa landas na dapat sana nilang lakaran, ay nagdala ng hatol ng Diyos sa kanila, sapagkat sila'y nahulog mula sa landas. Ang "mataas na pader" na nababali nang biglaan, ay ang "pader" ng pagkakahiwalay ng simbahan at estado na gigibain sa pagdating ng nalalapit na batas ng Linggo. Ang hatol na iyon ay dumarating "bigla sa isang saglit,"

at ito'y magiging "gaya ng pagkabasag ng sisidlang gawa ng magpapalayok na nababasag na pira-piraso." Ito ang hatol na nauugnay sa pagbaligtad sa satanikong sagisag ng "the daily," at sa pagtukoy rito bilang isang sagisag ni Cristo.

Katotohanang ang inyong pagbabaligtad ng mga bagay ay ipalalagay na gaya ng luwad ng magpapalayok: sapagkat masasabi ba ng gawa tungkol sa gumawa nito, Hindi niya ako ginawa? o masasabi ba ng hinubog tungkol sa humubog nito, Wala siyang kaunawaan? Isaias 29:16.

Ang "daily" ay ang propetikong katotohanang nag-uugnay sa apat na talata sa Daniel 12, na nagtutukoy sa pagkakaiba sa pagitan ng masasama at ng marurunong. Ang "daily" ang katotohanang kinapopootan ng mga tumatanggap ng matinding pagkalinlang sa Ikalawang Tesalonica. Ang "daily" ay kumakatawan sa pagnanais ng "mga sinungaling na anak" na alisin sa kanilang landas ang Banal ng Israel. At ang kanilang parusa ay inilalarawan sa pamamagitan ng pagkabasag ng sisidlan ng magpapalayok, at ang natitira ay isang paglalarawan ng napahamak na kalagayan ng mga mangmang na dalaga, sapagkat sa mga piraso ng nabasag na sisidlan ng magpapalayok na naroon, "hindi masusumpungan" "isang kaputol upang kumuha ng apoy mula sa dapugan, o upang sumalok ng tubig mula sa hukay."

Kapwa ang "apoy" at "tubig" ay mga sagisag ng Espiritu Santo, gaya rin ng langis sa talinghaga ng sampung dalaga. Kapag dumating ang "Sigaw sa Hatinggabi" nang bigla, sa isang iglap, gaya ng nangyari sa pulong-kampo sa Exeter noong Agosto 1844, magiging imposibleng makasumpong ang mga "anak na sinungaling" ng anumang langis (tubig o apoy). Tinawag silang "magbalik" matapos ang unang pagkabigo, gaya ni Jeremias, ngunit tumanggi sila.

Nasumpungan ang iyong mga salita, at aking kinain ang mga yaon; at ang iyong salita ay naging kagalakan at kasayahan ng aking puso; sapagka't sa iyong pangalan ako'y tinatawag, O Panginoon, Diyos ng mga hukbo. Hindi ako umupo sa kapulungan ng mga manunuya, ni nagalak; ako'y umupong nag-iisa dahil sa iyong kamay; sapagka't pinuspos mo ako ng poot. Bakit ang aking kirot ay walang patid, at ang aking sugat ay walang lunas, na tumatangging mapagaling? Magiging lubos ka bang parang sinungaling sa akin, at gaya ng mga tubig na nagkukulang? Kaya't ganito ang sabi ng Panginoon, Kung ikaw ay manumbalik, muli kitang ibabalik, at ikaw ay tatayo sa harap ko; at kung iyong ihiwalay ang mahalaga sa hamak, ikaw ay magiging parang aking bibig; magsibalik sila sa iyo, ngunit huwag kang magsibalik sa kanila. At gagawin kita, para sa bayang ito, isang nakukutang pader na tanso; at sila'y makikipaglaban laban sa iyo, ngunit hindi sila magtatagumpay laban sa iyo; sapagka't ako'y sumasaiyo upang iligtas ka at upang iadya ka, sabi ng Panginoon. At ililigtas kita mula sa kamay ng masama, at tutubusin kita mula sa kamay ng mabagsik. Jeremias 15:16-21.

Si Jeremias ay kumakatawan sa mga yaong bumalik matapos ang unang pagkakadismaya. Yaong mga pumasok sa gawaing ihiwalay "ang mahalaga sa hamak," upang "tumayo sa harap" ng Panginoon at maging "bibig" ng Panginoon. Sila ang mga kinakatawan ni Daniel sa ikasiyam na kabanata, bilang mga nakauunawa sa kanilang kalagayang pagkakawatak-watak, at pagkatapos noon ay nanalangin ng panalangin ng Levitico dalawampu't anim. Sila ang mga kinakatawan nina Daniel at Jeremias, at ng mga bantay na binabanggit ni Habacuc, na itinatambis sa "mga anak na

sinungaling." Ang "mga anak na sinungaling" ay tinawagan din ng "Banal ng Israel" nang sinabi Niya, "sa pagbabalik at kapahingahan ay maliligtas kayo; sa katahimikan at sa pagtitiwala ay magiging inyong kalakasan: at ayaw ninyo".

Ang mga hiyas ni Miller ay ang mga katotohanang inilalarawan sa mga tapyas ni Habakuk na kumakatawan sa pagsubok ng mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi na nagbubunga ng dalawang uri ng mga sumasamba. Ang sagisag ng paghihimagsik na nahahayag laban sa mga hiyas na iyon ay ang "the daily." Tumpak si Miller sa kaniyang pagkaunawa sa "the daily," ngunit ang kaniyang pagkaunawa ay nalimitahan ng kasaysayang kaniyang kinalagyan, at ang mga hiyas na ginamit siya upang ilagay sa mesa sa gitna ng kaniyang silid ay ngayo'y nagliliwanag nang sampung ulit na higit kaysa noong unang inilagay ni Miller ang mga iyon sa kaniyang mesa. Ang mga iyon ay nasa isang sisidlan na mas malaki ngayon, sapagkat ang sisidlan ngayon ay kumakatawan hindi lamang sa Bibliya, gaya noong panahon ni Miller, kundi ngayo'y kumakatawan sa kapwa Bibliya at Espiritu ng Propesiya.

Ang dalawang saksi na ito ang pinagmumulan ng liwanag na sumusubok sa huling mga araw, at ang dalawang saksi ring ito ang nagiging pangunahing larangan ng labanan sa huling mga araw. Nakita ni Miller ang labanan, sapagkat sa kaniyang panaginip kinuha nila ang kaniyang kaha (ang Biblia) at pinagpunit-punit ito. Si Juan, na kumakatawan sa "marurunong" sa huling mga araw, "ay nasa pulo na tinatawag na Patmos, alang-alang sa salita ng Diyos, at sa patotoo ni Jesucristo." Si Juan ay pinag-uusig dahil sa kaniyang paniniwala sa mensahe kapwa ng Biblia at ng mga sulatin ni Ellen White.

Ipagpapatuloy natin sa susunod na artikulo ang pagsasaalang-alang sa mga katotohanang isinasagisag ng pangitain hinggil sa Ilog Ulai na inalisang ng tatak noong 1798.

Wala tayong dapat ikatakot sa hinaharap, maliban kung ating kalilimutan ang paraan ng pamamatnubay ng Panginoon sa atin, at ang Kanyang pagtuturo sa ating nakaraang kasaysayan. *Life Sketches*, 196.